

Datum: 15. marec 2015

**BESEDILA PRI SLOVESNOSTI ŠKOFOVSKEGA POSVEČENJA
LJUBLJANSKEGA POMOŽNEGA ŠKOFA
MSGR. DR. FRANCA ŠUŠTARJA**

*Na vsa besedila velja **embargo do nedelje, 15. marca 2015, do 16.00**
Velja izrečena beseda*

- 1. Pismo papeža Frančiška*
- 2. Uvodni pozdrav pomožnega škofa msgr. dr. Antona Jamnika*
- 3. Homilija ljubljanskega nadškofa metropolita msgr. Stanislava Zoreta OFM*
- 4. Zahvala škofa Šuštarja ob posvečenju*
- 5. Pozdrav v imenu duhovnikov (dekan Janez Gerčar)*
- 6. Pozdrav v imenu bogoslovcev (g. Andrej Penko)*
- 7. Pozdrav v imenu vernikov (ga. Štefka Zaviršek, Grosuplje)*
- 8. Pozdrav v imenu sorodnikov (nečakinje)*
- 9. Življenjepis pomožnega škofa Franca Šuštarja*
- 10. Opis obreda škofovskega posvečenja*
- 11. Opis in razlaga grba škofa msgr. dr. Franca Šuštarja*

*Besedila bodo po prenehanju embarga na voljo v elektronski obliki na spletni straneh
Nadškofije Ljubljana in Slovenske škofovske konference.*

Tiskovni urad Nadškofije Ljubljana

1. PISMO PAPEŽA FRANČIŠKA

FRANČIŠEK, ŠKOF, SLUŽABNIK BOŽJIH SLUŽABNIKOV,
ljubljenemu sinu Francu Šuštarju iz duhovščine ljubljanske metropolitanske Cerkve, doslej rektorju tamkajšnjega velikega semenišča, postavljenemu za pomožnega škofa tega sedeža in obenem izbranemu za naslovnega škofa v Resiani, pozdrav in apostolski blagoslov. Častitljivi brat Stanislav Zore OFM, nadškof in metropolit ljubljanski v ljubljeni Sloveniji, je nedavno zaprosil apostolski sedež za pomožnega škofa, da bi lažje skrbel za duhovni blagor sebi zaupanih vernikov. Mi pa, postavljeni na sedež blaženega Petra, ki skrbimo za dobro vse Gospodove črede, menimo, da je treba uslišati to škofovo prošnjo. In ker tebe, dragi sin, krasijo potrjeni darovi in si poučen v krajevnih cerkvenih rečeh, si videti primeren za opravljanje te službe. Zato te po nasvetu Kongregacije za škofo s svojo apostolsko oblastjo razglašamo za ljubljanskega pomožnega škofa in te obenem imenujemo za resianskega naslovnega škofa z vsemi pravicami in dolžnostmi, ki so po pravnih določilih upravičeno povezane s škofovskim dostojanstvom in s tako službo. Rade volje dovoljujemo, da prejmeš posvečenje od kateregakoli katoliškega škofa zunaj rimskega mesta. Pri tem se držite bogoslužnih zakonov, potem ko boš po svetih kanonih izpovedal katoliško vero in prisego zvestobe nam in našim naslednikom. Slednjič pa, predragi sin, povezan v bratsko občestvo s skrbnim ljubljanskim pastirjem opravlaj tebi zaupano službo s kar največjo ljubeznijo, ki je mati in kraljica vseh kreposti. Darovi Duha Tolažnika naj te po priprošnji blažene Device Marije nenehno razveseljujejo in podpirajo.

Dano v Rimu, pri Svetem Petru, 7. februarja leta Gospodovega 2015, v drugem letu našega papeževanja.

Francišek

Leonardo Sapienza, apostolski protonotar

Prevod iz latinščine: br. dr. Miran Špelič OFM

2. UVODNI POZDRAV POMOŽNEGA ŠKOFA MSGR. DR. ANTONA JAMNIKA

Dragi bratje in sestre, prisrčno pozdravljeni v ljubljanski stolnici ob škofovskem posvečenju ravnatelja bogoslovnega semenišča msgr. dr. Franca Šuštarja. Vsi tukaj zbrani, poslušalci Radia Ognjišče in mnogi, ki zaradi različnih razlogov niso mogli priti na to slovesnost, smo iskreni veseli, da bomo mogli v trenutkih svete maše in posvečenja doživeti bližino Dobrega Boga, ki nas vedno znova preseneča s svojimi darovi.

Poseben pozdrav velja kardinalu dr. Francu Rodetu, apostolskemu nunciju v Sloveniji msgr. Juliuszu Januszu, ljubljanskemu nadškofu metropolitu msgr. Stanislavu Zoretu OFM, novomeškemu škofu in predsedniku SŠK msgr. Andreju Glavanu, vsem drugim nadškofom in škofom iz Slovenije in sosednjih držav ter vsem duhovnikom, diakonom, bogoslovcem, redovnikom in redovnicam.

Prisrčno pozdravljeni domači našega novega škofa Franca:

Mama Marija, brata Marjan in Tone in sestra Ani z družinami ter stric in tete; prepričani smo, da se z nami veseli v nebesih tudi oče Franc, ki ga je Bog lansko leto poklical k sebi.

Današnja slovesnost je poseben praznik za vse iz rojstne župnije novega škofa, župnije Homec, ter župnij Grosuplje in Ljubljana stolnica, kjer je deloval kot župnik, in seveda za Bogoslovno semenišče, kjer je več let opravljal službo ravnatelja. Pozdrav vsem tem ter sošolcem iz kolegija Germanikum v Rimu, glasbeni zasedbi na koru pod vodstvom Gregorja Klančiča ter vsem vam, bratje in sestre.

Škof v svoji službi ostaja blizu duhovnikom in ljudem v poslušanju, razumevanju in vedno večji naravni in duhovni razsežnosti odpuščanja in usmiljenja. Če navdihnjena Božja beseda navdihuje pastirja, je izvir njegove modrosti, bratstva, sočutja ter gradi živo občestvo z duhovniki in Božjim ljudstvom. Da bomo v teh svetih trenutkih v notranjem miru in svobodi mogli doživeti Božjo bližino, ki prinaša radost, upanje in pogum, prosimo Gospoda, naj očisti naša srca grehov in slabosti.

*msgr. dr. Anton Jamnik
pomožni škof*

3. HOMILIJA LJUBLJANSKEGA NADŠKOFA METROPOLITA MSGR. STANISLAVA ZORETA OFM

Dragi bratje in sestre, današnji, četrti postni nedelji, je bogoslužje Cerkve dalo naziv: laetare. Vstopni spev v sveto mašo te nedelje namreč pravi: „Veseli se, Božje ljudstvo. Zberite se vsi, ki ljubite Gospoda. Vriskajte od veselja vsi, ki ste žalostni, Gospod vas bo potolažil.“ Za Cerkev na Slovenskem in za Cerkev v ljubljanski nadškofiji je današnja nedelja še posebej zaznamovana z veseljem, saj posvečujemo za škofa msgr. dr. Franca Šuštarja, ki je doslej opravljal pomembne in odgovorne službe v naši nadškofiji, sedaj pa bo kot škof sodeloval pri vodenju te krajevne Cerkve.

Veselje škofovskega posvečenja nas povezuje s papežem Frančiškom. Sveti oče je namreč po delovanju Svetega Duha duhovnika Franca izbral za službo škofa in ga 7. februarja 2015 imenoval za ljubljanskega pomožnega škofa in za naslovnega škofa Ressiane v Numidiji v Severni Afriki. Na današnjo nedeljo obhajamo tudi papeško nedeljo, saj je bil papež Frančišek izvoljen za papeža 13. marca 2013. Trenutek, ki ga živimo, nas torej na dva načina povezuje s svetim očetom. Bogu se zahvaljujemo, ker je v papežu Frančišku Cerкви dal pastirja in svetu pričevalca po srcu Jezusa Kristusa, dobrega pastirja, obenem pa se mu prav tako zahvaljujemo, da je naši nadškofiji po papežu Frančišku dal novega pomožnega škofa. V hvaležnosti prosimo Boga, naj blagoslavlja našega papeža in naj podpira njegovo preprosto in globoko besedo, ki jo potrjuje pričevanje njegovega življenja. Bog, blagoslovi papeža Frančiška.

Veselje današnje nedelje, dragi bratje in sestre, pa se razliva tudi na vse nas. Škofovsko posvečenje je znamenje, da Bog svojih ne zapusti. Uresničuje se beseda, ki jo je v Janezovem evangeliju Jezus izrekel Nikodemu: „Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje. Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil“ (Jn 3,16-17). Sin, ki je sprejel poslanstvo odrešenja, je poklical učence, da bi bili z njim, in da bi jih poslal v svet kot oznanjevalce in priče Očetove ljubezni, ki se je razodela in uresničila v življenju in daritvi Sina. Da bi služba, ki so jo dobili, ostala do konca časov, so apostoli izbrali pomočnike. Tem so dar Svetega Duha, ki so ga prejeli od Kristusa, izročili s polaganjem rok in jim podelili polnost zakramenta svetega reda. Škofovsko posvečenje, ki ga bomo podelili duhovniku Francu, v skrivnosti zakramentalne ljubezni in Božje zvestobe povezuje Cerkev v ljubljanski nadškofiji s skupnostjo Jezusovih apostolov in Jeruzalemske cerkve.

Ta zavest vsem nam, bratje in sestre, daje čutiti globoke korenine, iz katerih rastemo. Prav neprekinjenost apostolskega nasledstva, ki ga doživljamo v škofovskem posvečenju, nas dela za dediče in dolžnike občestva Cerkve skozi čase in kraje. Rastemo iz krvi mučencev, iz zgleda pričevalcev, iz daritev škofov in duhovnikov, iz služenja diakonov, iz zvestobe in ljubezni družinskih očetov in mater, iz predanosti Kristusu vseh krščanskih rodov pred nami. Zato hočemo tudi mi pod vodstvom škofa, ob njegovem oznanjevanju in daritvi svetih skrivnosti, prevzeti sveto dediščino katoliške vere z vso njeno vsebino, jo zvesto živeti, jo z besedo in življenjem posredovati našim sodobnikom, in jo obogateno po našem življenju v Duhu izročiti našim zanamcem. V tem trenutku škofovskega posvečenja naša stolnica brni od zgodovine, od svetosti, ki je bila uresničena v preteklosti katoliške Cerkve, in od svetosti, h kateri smo poklicani tudi mi in ki jo hočemo uresničiti z Božjo pomočjo in pod vodstvom škofa.

Ti, predragi brat, pa se zavedaj, da se je na tebi uresničilo spoznanje, ki ga je apostol Pavel v Prvem pismu Korinčanom izrazil z besedami: „Po Božji milosti sem to, kar sem“ (1 Kor 15,10). Ko je Samuel prišel k Betlehemcu Jeseju, je imel pred očmi predstavo o mladeniču, ki naj bi ga v Gospodovem imenu mazilil za kralja. Gledal je na njegov videz, na visoko postavo. Ocenjeval in izbiral ga je po človeških merilih. A „Gospod ne vidi, kakor vidi človek. Človek namreč vidi, kar je pred očmi, Gospod pa vidi v srce“ (1 Sam 16,7). Ko je pred Samuela prišel najmlajši in najmanjši, David, Gospod ni navajal nobenih razlogov in nobenih utemeljitev. Preprosto je ukazal: „Vstani, mazili ga, kajti ta je! ... in od tega dne naprej je Gospodov duh napolnjeval Davida.“

Tudi tebe je izbral Gospod. Ozrl se je nate, ko si zvesto skrbel za skupnost bogoslovcev in jih spremljal v njihovi pripravi na duhovništvo in na duhovniško služenje med Božjim ljudstvom. Podobno kot pri Davidu tudi pri tebi ni utemeljeval svoje izbire in navajal razlogov. Bog se glede svojih odločitev ne pogaja z našo, človeško pametjo. Izbere in pošlje. Kakor je Davidu pri njegovem kraljevskem poslanstvu pomagalo izkustvo, ki ga je dobil v mesecih samote, v katerih je skrbel za očetove črede in jih branil pred divjimi zvermi in pred hudobnimi ljudmi, bo tudi tebi vse spoznanje in bližina, ki si ju v letih službe rektorja v bogoslovnem semenišču stkal s tolikimi generacijami duhovnikov naše nadškofije in vseh drugih slovenskih škofij pomagala, da boš tudi kot škof mogel biti vsem tem duhovnikom na poseben način blizu, jih razumeti v njihovih potrebah in stiskah, jih varovati pred nevarnostmi, ki prežijo nanje v današnjem času in svetu, in jim pomagati, da bodo tudi sami dobri pastirji Božjega ljudstva. Duhovniki namreč potrebujejo posebno škofovo bližino in skrb, saj so prevečkrat deležni nasprotovanja, zasmehovanja in zasramovanja. Bodi jim blizu. Imej jih rad. Zavest izbranosti pa nam tudi pomaga, da svoje škofovske službe nikoli ne razumemo kot uspešno karierno pot v katoliški Cerkvi, pač pa v nas ostaja živo spoznanje, da „učenec ni nad učiteljem in služabnik ne nad svojim gospodarjem“ (Mt 10,24). Iz takšne drže bo v večeru vsakega dneva iz tvojega srca in iz tvojih ust prišlo hvaležno priznanje: „Nekoristni služabniki smo; naredili smo, kar smo bili dolžni narediti“ (Lk 17,10). „Zdaj odpuščaš svojega služabnika po svoji besedi v miru“ (Lk 2,29).

Kot škof bodi varuh Luči. Na svojski način se v današnjem času uresničujejo besede iz Janezovega prologa: „Resnična luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, je prihajala na svet. Beseda je bila na svetu in svet je po njej nastal, a svet je ni spoznal“ (Jn 1,9-10). Tudi naš čas si pogosto raje zatiska oči, kot da bi se z veseljem zazrl v Boga, v čigar luči nam vse postaja svetlo. Zato ti toliko bolj zvesto ostajaj pričevalec Luči. Vztrajno se poglobljaj v premišljevanje Božje besede, da boš ljudem razlagal bližino Boga, ki se nam razodeva v besedi. Božja beseda naj postane svetilka tvojim nogam, luč tvoji stezi (prim. Ps 119,105). Na ta način bo Božje razodetje najprej postajalo hrana tvoje duše. Ko boš sam zajemal iz njega, bo beseda tvojega oznanila zajemala iz večnih razodetih resnic Božje ljubezni, ki je zahtevna in osvobajajoča; kakor smo slišali v današnjem evangeljskem odlomku – namaže z blatom, da lahko vrne luč očem. Tudi tvoja dejanja naj bodo pogumna in zvesta, čeprav bodo morda kdaj v okolici prebujala začudenje, celo nasprotovanje. Zavedaj se, da te Bog ni izvolil, da bi ugajal ljudem, ampak te je izbral in poklical, da v ponižnosti razlagaš njegovo voljo, da v njegovem imenu deliš skrivnosti Božjega življenja, po katerih Bog v Cerkvi spremlja, očiščuje in hrani Božje ljudstvo, in da kot zvesti služabnik Cerkve zajemaš iz njenega tisočletnega izročila ter ljudem posreduješ zdravo jed katoliškega nauka. „Oznanjuj besedo, vztrajaj v ugodnih in neugodnih okoliščinah. Prepričaj, grajaj, spodbujaj z vso potrpežljivostjo in poučevanjem“ (2 Tim 4,2). Vsaka beseda, ki jo boš izgovoril, naj prihaja iz tvojega vztrajnega in zaupnega druženja z Bogom v molitvi in češčenju, in vsako izrečeno besedo naj potrjuje in

NADŠKOFIJA LJUBLJANA

TISKOVNI URAD

CIRIL-METODOV TRG 4, P. P. 1990

SI - 1001 LJUBLJANA

TELEFON: + (386) 1 23 42 600

TELEFAKS: + (386) 1 23 14 169

E-POŠTA: NADSKOFIJA.LJUBLJANA@RKC.SI

podpira zgled tvojega duhovniškega, preroškega in pastirskega dostojanstva v Jezusu Kristusu, duhovniku, preroku in pastirju.

Za škofovsko geslo si izbral besede iz Pavlovega pisma Filipljanom: „Gospod je blizu“ (Flp 4,5). Ta misel, to zagotovilo in ta resnica naj ostaja neomajen steber tvojega škofovskega služenja. Gospod je blizu. Z nami je do konca sveta. S teboj je in bo vsak trenutek tvojega življenja. Vedno se v trdni veri naslanjaj na njegovo bližino.

Vas, dragi bratje in sestre, ki ste se danes zbrali, da bi se Bogu zahvalili za dar novega škofa v naši krajevni Cerkvi, pa prosim, da ostanete z njim trajno povezani v molitvi. Molimo drug za drugega. Molimo drug z drugim. Prav molitev, vsakdanja molitev za potrebe naše Cerkve in Cerkve vsega sveta, naj med nami splete milostne niti duhovne povezanosti, v kateri bomo vedno bolj postajali eno; v vsej krhkosti trdni in v vseh slabotnosti neomajni, priče Jezusa Kristusa, odrešenika in gospoda. Naj se uresničijo besede Jezusove molitve: Oče, daj, da bodo vsi eno, da bo svet veroval. Gospod je blizu. Gospod, daj da bomo vedno živeli iz tvoje bližine in pomagaj nam, da bomo z besedo in življenjem vedno razodevali tvojo bližino. Amen.

*msgr. Stanislav Zore OFM
ljubljski nadškof metropolit*

4. ZAHVALA ŠKOFA ŠUŠTARJA OB POSVEČENJU

Dragi bratje škofje, duhovniki, bogoslovci, redovnice in redovniki, domači, prijatelji in vsi bratje in sestre, ki smo zbrani tukaj okrog oltarja ljubljanske stolnice in tisti, ki ste pred radijskimi sprejemniki!

S sveto mašo, evharistično daritvijo smo se že zahvalili nebeškemu Očetu za Sina Jezusa Kristusa, ki nam ga pošilja, in Svetega Duha posvečevalca. Prva zahvala gre vedno Bogu, ki nas je poklical v življenje in nas združil v skupnost Božjih otrok, v Cerkev. Bogu hvala za vse darove in za njegovo odrešenjsko bližino! Bogu se zahvaljujem skupaj z vami, bratje in sestre, za dar škofovskega posvečenja in da smemo biti tu in mu služiti!

Po zahvali Troedinemu Bogu za odrešenjsko delo, se Bogu zahvaljujem za Cerkev.

Najprej za Cerkev, ki je tukaj prisotna:

Gospodu nadškofu msgr. Stanislavu Zoretu, ki me je posvetil v škofa in bom smel biti njegov sodelavec v naši ljubljanski nadškofiji.

Gospodu apostolskemu nunciju msgr. dr. Juliuszu Januszu, sopusvečevalcu, ki predstavlja posebej močno vez s svetim očetom papežem Frančiškom in vso vesoljno Cerkvijo. Preko njega se prisrčno zahvaljujem svetemu očetu Frančišku, ki me je imenoval za škofa.

Zahvaljujem se gospodu škofu msgr. Andreju Glavanu, sopusvečevalcu; preko njega, ki je predsednik Slovenske škofovske konference želim biti bratsko povezan z vsemi škofi, pastirji v Cerkvi na Slovenskem.

Zahvaljujem se za prisotnost in molitev vseh škofov, ki ste tukaj; najprej gospodu kardinalu dr. Francu Rodetu, gospodu škofu Antonu Jamniku, in potem vsem škofom iz slovenskih škofij, škofom iz Hrvaške, Italije, Avstrije, Nemčije in Madžarske ...

Zahvala vam, bratje duhovniki, ki ste prišli v tako velikem številu, da skupaj praznujemo, molimo in prosimo Gospoda za naše verno ljudstvo; hvala za bližino in molitev vsem našim kanonikom z gospodom proštom in stolnim župnikom na čelu.

Posebna zahvala Bogu za Cerkev naših bogoslovcev; hvala vam za vaše devetdnevnic, za vso molitev ter delo tako v pripravi na posvečenje kot tudi ves čas življenja v semenišču; vidim, da smo skupaj ta praznik vzeli za svojega in skupaj praznujemo.

Zahvaljujem se vsem redovnikom in redovnicam, za prijateljsko povezanost, za sodelovanje ter za vso molitveno pomoč. Priporočam se še naprej.

Zahvaljujem se Bogu za vse ostale brate in sestre, ki ste tukaj prisotni v stolnici in ki ste z nami po valovih Radia Ognjišče: za vašo molitev in potrpljenje; za vas, dragi pevci in instrumentalisti, za vse, ki ste pripravili in okrasili to našo stolno cerkev. Hvala vsem v pripravljalnem odboru! Hvala sodelavcem Radia Ognjišče za prenos te slovesnosti ter vsem novinarjem in repoterjem.

Dobremu Bogu se ob tej priložnosti zahvaljujem za Cerkev naše domače družine: za mamu Marijo in pokojnega očeta Franceta, za Marjana, Toneta in Ani z družinami; hvala tudi za vse sorodnike, žive in pokojne.

Bogu hvala za Cerkev naše homške župnije, za verne brate in sestre in vse dušne pastirje.

Z veliko hvaležnostjo se spominjam Cerkve, ki sem jo doživel v vipavskem malem semenišču, v Bogoslovnem semenišču v Ljubljani, v Germanikumu in Gregorijani v Rimu.

Hvala za Cerkev v Mostah in v Fužinah, za Cerkev bogoslovcev in predstojnikov v semenišču, za Cerkev med zavzetimi verniki in kaplani v Grosupljem in tukaj v stolni župniji.

Bogu sem zelo hvaležen za Cerkev v naši ljubljanski nadškofiji, ki ji želim odslej služiti na nov način – in tudi vso Cerkev na Slovenskem.

NADŠKOFIJA LJUBLJANA

TISKOVNI URAD

CIRIL-METODOV TRG 4, P. P. 1990

SI - 1001 LJUBLJANA

TELEFON: + (386) 1 23 42 600

TELEFAKS: + (386) 1 23 14 169

E-POŠTA: NADSKOFIJA.LJUBLJANA@RKC.SI

Gospod mi je dal veliko priložnost, da sem smel doživeti tudi Cerkev drugih narodov.

Srdačno pozdravljam i zahvaljujem se svim prijateljima iz Hrvatske koji su došli na moje biskupsko ređenje: iz Varaždina, Rijeke i Zagreba, osobito prijatelju biskupu Ivanu Šašku! Puno vam hvala što možemo živjeti kao prijatelji, suradnici i braća u našim susjedskim odnosima.

Eine große Freude ist es für mich und uns alle, daß die Brüder aus meinem Jahrgang zur Bischofsweihe gekommen sind. Danke für das Gebet und für die brüderliche Verbundenheit – besonders dem Bischof Karl Heinz Wissemann. Danke auch für das Gebet und die Verbundenheit mit dem Bischof von Klagenfurt Alois Schwarz, und mit dem Bischof aus Ungarn Andras Veres.

Rivolgo un cordiale ringraziamento agli amici d'Italia vescovi e rapresentanti delle diocesi vicine Trieste, Gorizia e Udine; grazie a tutti altri amici d'Italia.

Lepo pozdravljam in se zahvaljujem za prisotnost predstavnikov sestrskih Cerkva, bratom iz Srbske pravoslavne Cerkve in bratom iz Evangeličanske Cerkve; hvala vam za vašo molitev.

Poleg zahval pa želim skupaj z vami, bratje in sestre, položiti pred Gospoda tudi svoje prošnje. Prošnjo, da bi mogel v škofovski službi živeti v globoki veri, zaupanju v Božje delovanje in tudi ljubezni tako do Boga kot ljudi. Želim, da me pri tem spodbuja moje škofovsko geslo: »Gospod je blizu!« Ta njegova bližina je razlog veselja in zaupanja. Naj bo to blizu tudi takrat, ko bo prisoten križ.

To Gospodovo bližino razlaga škofovski grb. Modra barva predstavlja Marijo, ki je Božjo besedo, ki nam jo Gospod podarja čisto blizu, najbolj celostno sprejela in se je ta Beseda v njej učlovečila. Marija naj me spremlja in tega vedno znova uči. Škrlatno rdeč križ na sredini predstavlja zmagoslavni Jezusov križ, ki nam je prinesel odrešenje in s katerim Jezus vstopa v vse naše vsakdanje križe. Zelo blizu pa nam je Jezus vsak dan v evharistiji, v svetem obhajilu, ki ga predstavlja bela hostija sredi grba.

Tako prosim, da bi mogel vedno oznanjati, kako lepo je biti Gospodov, biti del Cerkve, ki je Gospodova nevesta! Kako čudovito je biti kristjan, ki je blizu Gospodu in ima upanje za večnost.

*msgr. dr. Franc Šuštar
pomožni škof*

5. POZDRAV V IMENU DUHOVNIKOV (*dekan Janez Gerčar*)

Spoštovani gospod škof!

V imenu duhovnikov ljubljanske nadškofije: lep pozdrav in naše spoštovanje! Kot duhovnik izpod kamniških planin, od koder izhajate tudi vi, vam želim, da bi sonce, ki je te dni sijalo na ta prelepi košček naše zemlje, bilo podoba Božje ljubezni, ki se po vaši novi službi izliva na našo nadškofijo.

Sprejemamo vas kot našega pomožnega škofa in kot novega generalnega vikarja.

Ko sem bil pred leti tik pred svojim mašniškim posvečenjem, je nekje iz tujine prišla novica, da je eden od novomašnikov na škofovo vprašanje, če obljublja njemu in njegovim naslednikom spoštovanje in pokorščino, odgovoril: »Obljubljam – v dialogu!« Pri svojem posvečenju takrat tega nisem upal izreči na glas, sem pa vesel, da se je to skozi vsa leta mojega duhovništva dogajalo v praksi. In tega si kot duhovniki želimo tudi v bodoče v sodelovanju z novim generalnim vikarjem, ko vam tudi z naše strani obljublamo sodelovanje in podporo.

Dragi gospod škof, Bog vas živi, vse dobro na vaši novi poti, drug drugemu pa dajajmo molitveno podporo v korist Cerkve, kateri pripadamo.

dekan Janez Gerčar

6. POZDRAV V IMENU BOGOSLOVCEV (g. Andrej Penko)

Spoštovani gospod rektor!

Ob slovesnosti škofovskega posvečenja Vam v imenu Marijine kongregacije slovenskih bogoslovcev in duhovnikom izrekam iskrene čestitke.

Bogoslovci se veselimo skupaj z Vami. Ljubljanska nadškofija je dobila novega pomožnega škofa in ob tem ne moremo ostati ravnodušni. Pred enim mesecem smo z radostjo pozdravili odločitev papeža Frančiška, da je v to odgovorno službo postavil ravno Vas; danes, ko se v Kristusu za vas dopolnjuje polnost zakramenta svetega reda, je to veselje še žlahtnejše.

Sprejemate breme škofovstva. Na vašo pot prihajajo nove odgovornosti, pred Vas se postavljajo novi, gotovo tudi še neznani izzivi, zato Vam želimo predvsem, da bi znali z Božjo pomočjo zmeraj graditi mostove, ki naj bodo vez med Njegovo voljo in zaupanim Vam ljudstvom ter nalogami, ki Vas v prihodnosti čakajo.

Po skupaj preživetem času, za katerega smo hvaležni, smo prepričani, da boste dobro in srčno opravljali škofovsko službo ter boste resnično apostol Ljubezni in Resnice.

Naj za vse velja beseda zahvale in iskrena želja, da bi med vernike goreče širili veselo oznanilo in bili svetel zgled Kristusovega duhovnika! Naj talenti, ki Vam jih je podaril dobri Bog, vsem zasvetijo kot luč.

Bodite zvesta in trdna opora gospodu nadškofu in še naprej delajte v blagor Cerkve, mi pa Vam obljubljam podporo v molitvi.

Nad Vas kličemo obilni Božji blagoslov in Vas izročamo v varstvo Brezmadežne Matere Božje.

Vse dobro!

g. Andrej Penko

7. POZDRAV V IMENU VERNIKOV (ga. Štefka Zaviršek, Grosuplje)

Spoštovani novoposvečeni g. škof Franc(i)!

Od srca vas pozdravljam in vam čestitam tudi v imenu vernikov Ljubljanske nadškofije.

Grosupeljčani vas poznamo kot našega priljubljenega župnika, farani Most in Fužin kot nekdanjega kaplana, v delu Gorenjske in Zasavja so vas srečevali kot arhidiakona ob vizitacijskih obiskih in birmah, drugi kot občasnega gosta, ki je rad priskočil na pomoč kakemu obolelemu župniku ali vodil slovesnost.

Verniki se vas spominjamo kot duhovnika, ki je ob vsakem srečanju znal prijazno seči v roko, najti besedo spodbude ali tolažbe in če je bilo potrebno, tudi odločno umiriti kakšen nesporazum.

Da je veselje v Gospodu, ne v človeških močeh, je izžarevalo iz vaših besed v spovednici in nagovorov ob nedeljskih mašah in slovesnostih. O tem je govorila vaša umirjenost v trenutkih skrbi in odgovornosti. Da je Gospod blizu, smo čutili, ko smo vas videli moliti in ko smo vas videli poprijeti za delo, ko je zmanjkalo sodelavcev pri pastoralnem ali gradbenem delu.

Verjetno ne le vaš blagi in vesel značaj, ampak tudi prizadevanje in želja, da vsakemu položite v srce vero in zaupanje v Boga, nas je spodbujalo, da smo v naših medčloveških odnosih v vsakdanjem življenju bolj znali živeti skupnost Božjih otrok.

Hvaležni smo Bogu, da nam je vas poslal za sopotnika in usmerjevalca na poti v njegovo kraljestvo.

Verjamemo, da boste tudi kot naš škof še večkrat in na več mestih z besedo in zgledom tisti dobri pastir, ki zbira svojo čredo k skupnemu in edinemu gospodarju, Kristusu.

Z molitvijo vas bomo tudi mi podpirali pri vašem poslanstvu. Naj vam Gospod ostane vedno blizu s svojo milostjo!

ga. Štefka Zaviršek, Grosuplje

8. POZDRAV V IMENU SORODNIKOV (nečakinje)

Spoštovani stric in boter Franci!

Nekaj posebnega, če ne kar neverjetnega, je sedaj stati tu pred svojim stricem škofom. Da ste duhovniki posebni Božji izbranci, sem zaslutila že zelo zgodaj. Gotovo se spomniš, kako sem gledala tvoje roke, v čem so drugačne, ker so posvečene. Zunanje razlike nisem našla, a spoštovanje do posvečenih rok in duhovniškega poslanstva je ostalo. Danes pa si prejel polnost zakramenta svetega reda in moč Svetega Duha bo po tvojih rokah še močneje delovala. Z veseljem in ponosom se Gospodu zahvaljujem za takega strica. V imenu vseh domačih se ti zahvaljujem za zgled ponižnega in zvestega Gospodovega služabnika. Naj tvoje maziljene roke še naprej med nas in vse, s katerimi se boš srečeval, prinašajo obilen blagoslov in Božjo bližino. Pri tvoji odgovorni škofovski službi naj te vedno spremlja veselje, ki prihaja od Gospoda, mi pa ti obljubljam našo vsakodnevno molitveno podporo.

Zdaj bomo zapele pesem, ki smo jo napisale po tvojem novomašnem in škofovskem geslu.

9. ŽIVLJENJEPIS POMOŽNEGA ŠKOFA FRANCA ŠUŠTARJA

Msgr. dr. Franc Šuštar je bil rojen 27. aprila 1959 v Ljubljani (župnija Homec). Otroštvo je preživel v kmečki družini v vasi Preserje v župniji Homec. Po osnovni šoli je bil v letih 1974 do 1978 v Malem semenišču v Vipavi. Po maturi in vojaščini je vstopil v Bogoslovno semenišče in se vpisal na Teološko fakulteto v Ljubljani. Po dveh letih ga je nadškof Alojzij Šuštar poslal v Rim v Papeški kolegij Germanik, kjer je nadaljeval semeniško življenje in dokončal študij z doktoratom iz osnovnega bogoslovja na Papeški Univerzi Gregorijana. Med študijem je 29. junija 1985 v Ljubljani prejel mašniško posvečenje. Prvo kaplansko mesto je bilo v župniji Ljubljana-Moste in Ljubljana-Fužine.

Od leta 1991 do 1997 je bil ravnatelj v Bogoslovnem semenišču v Ljubljani. Zatem je postal župnik v Grosupljem, kjer je bil dušni pastir osem let. Za dve leti ga je nadškof Alojz Uran postavil za stolnega župnika v Ljubljani in za arhidiakona. Po dveh letih pa je bil leta 2007 ponovno imenovan za ravnatelja Bogoslovnega semenišča v Ljubljani in člana stolnega kapitlja. Ob tem je v semenišču opravljal tudi vlogo ekonoma. V vseh letih duhovništva ga spremlja misel novomašnega gesla: »Veselite se vedno v Gospodu. Gospod je blizu!« Gospodova bližina in dobrota sta vir veselja in upanja.

Papež Frančišek je msgr. dr. Franca Šuštarja dne 7. 2. 2015 imenoval za ljubljanskega pomožnega škofa. Škofovsko posvečenje je prejel 15. marca 2015 ob 15h v ljubljanski stolnici. Za škofovsko geslo si je izbral svetopisemske besede: "Gospod je blizu" (Flp 4,5)

10. OPIS OBREDA ŠKOFOVSKEGA POSVEČENJA

Novi ljubljanski pomožni škof msgr. dr. Franc Šuštar bo škofovsko posvečenje prejel med slovesno mašo v ljubljanski stolnici sv. Nikolaja v nedeljo, 15. marca 2015, ob 15. uri.

Obred posvečenja se prične po evangeliju. S skupno pesmijo se vsi skupaj najprej obrnemo po pomoč k Svetemu Duhu. Nato spremljevalca izbranega za pomožnega škofa predstavita in prosta glavnega posvečevalca, nadškofa msgr. Stanislava Zoreta OFM, naj ga posveti za škofovsko službo. Prisluhnilo bomo papeški listini o imenovanju Franca Šuštarja za ljubljanskega pomožnega škofa. Glavni posvečevalec bo zatem v homiliji spregovoril o škofovski službi.

Po homiliji bo nadškof posvečevalec zastavil izbranemu devet vprašanj, ob katerih bo ta izpovedal svojo vero in pripravljenost služiti Kristusu v zboru naslednikov apostolov ter skrbeti za oznanjevanje neokrnjenega razodetega nauka. Nato bomo vsi skupaj v litanijah prosili vse svetnike, da s svojo priprošnjo podpirajo novega škofa. Med litanijami bo izbrani ležal na oltarnih stopnicah.

Sledi glavni del posvečenja, ko bo na izbranega kandidata nadškof posvečevalec molče položil roke, za njim bodo to naredili škofa sopusvečevalca in vsi navzoči škofje. Potem bodo škofje posvečevalci zmolili posvetilno molitev, med katero bosta diakona držala nad glavo izbranega odprto evangeljsko knjigo. To je zunanje znamenje, da je škofovska služba breme in odgovornost. Po končani molitvi bo posvečevalec s sveto krizmo mazilil glavo novo posvečenega škofa.

Novi škof je tako posvečen. Od posvečevalca bo prejel evangeljsko knjigo z naročilom, naj oznanja in poučuje Božjo besedo. Nato bo prejel zunanja znamenja škofovske službe: prstan, škofovsko pokrivalo – mitro in pastirsko palico.

Nadškof bo novega ljubljanskega pomožnega škofa povabil, naj sede na škofovski sedež. Potem bodo navzoči škofje novemu škofu s poljubom miru izrazili bratsko povezanost, spoštovanje in ljubezen.

Slovesnost se nato nadaljuje z izpovedjo vere, darovanjem in evharističnim bogoslužjem.

11. OPIS IN RAZLAGA GRBA ŠKOFA MSGR. DR. FRANCA ŠUŠTARJA

Podoba grba želi izraziti pomen mojega škofovskega gesla: »Gospod je blizu!«

Gospod Bog je človeku blizu na veliko načinov. Ta Božja bližina je razlog za naše človeško veselje, posebej veselje kristjanov. Oznanjevanje te Božje bližine in Božjih posegov v svet in življenje posameznih ljudi, pa je pravzaprav osnovna dejavnost Cerkve; to je oznanjanje evangelija, ki je pravzaprav oznanjevanje vesele novice. Ob tej povezanosti Božje bližine in veselja v Gospodu sem zelo vesel, ker sem obe misli izbral za svoje novomašno geslo pred 30 leti. Sedaj pa ti dve misli povezujeta geslo gospoda nadškofa Stanislava Zoreta in moje škofovsko geslo. V tem vidim lepo znamenje za edinost med nama.

Božjo bližino sem želel predstaviti s tremi stvarmi v mojem grbu.

Ozadje grba je modre barve.

Ta barva označuje Devico Marijo. Bog nam je namreč blizu pa svoji besedi, ki jo izgovarja in podarja v vsej stari in novi zavezi in v vsej zgodovini Cerkve. To Božjo besedo pa je na najbolj odličen način sprejela Devica Marija, saj je Božja beseda v njej postala Jezus Kristus. Božja beseda je postala meso, je postala človek ... To besedo je Marija sprejela in po njej živela. Kot je Bog Mariji blizu po svoji besedi, je blizu tudi nam po besedi evangelija in vsem oznanilu Cerkve. Ta beseda in Gospodova bližina teži k temu, da bi se v našem življenju udejanjila.

Na sredini je škrlatno rdeč križ.

Bog nam je blizu v naših križih in pogosto vstopa v človeško življenje posebej v trenutkih in skrivnosti križa. Velikih in majhnih križev imamo vsi dovolj. Vendar ta križ ni črne ali rjave barve, ki bi ostal kot mučilno orodje, pač pa je dragocen in škrlaten. V krščanski ikonografiji je pogosto zlate barve in posut z biseri. To je slavni križ, »na katerem je viselo Zveličanje sveta«. Zaradi Jezusa na križu, ki je premagal trpljenje in smrt s svojo daritvijo, je ta križ dragocen; zaradi Jezusa na križu smo mi vsi odrešeni. Zato nam je po eni strani križ zaradi naših vsakdanjih križev tako blizu, po drugi strani pa te naše križe pridružuje Jezusovemu odrešilnemu trpljenju. Naši vsakdanji križi niso brez pomena, ampak ob Jezusu postanejo dragoceni in nas vodijo proti nebesom.

Na sredini križa je bel krog, ki predstavlja hostijo, evharistijo.

Prav v evharistiji nam je Gospod Jezus tako zelo blizu. Vsak dan se daruje pri sveti maši v vseh naših cerkvah in kapelah; vsak dan ga lahko prejemamo v svetem obhajilu, da nam je res Kruh življenja; z njim se v tabernakljih srečamo pri vsakem obisku naših cerkva; bolniki in ostareli ga lahko pogosto prejemajo na svojih domovih ali bolnišnicah, če le želijo, da jih Gospod okrepi in jim podeli veselje. Ob tej hostiji v sredini grba se lahko spomnimo še na vse ostale zakramente, ki so povezani s sveto evharistijo.

Torej nam je Gospod Jezus Kristus zares zelo blizu in to na tako preproste in vsakdanje načine, ki jih imamo vsi kristjani, pravzaprav vsi ljudje, vsak dan pred seboj. Ta raznovrstna Božja bližina je torej razlog za naše veselje in tudi razlog, da želimo to veselje z oznanjevanjem podeliti še z vsemi drugimi ljudmi.

*msgr. dr. Franc Šuštar
pomožni škof*